

Bidden tot de Heilige Geest?

Vraag:

Waarom horen wij niet tot de Heilige Geest te bidden, Hem te loven, te prijzen en te danken of met Hem te spreken, terwijl Hij toch net zo goed God is als de Vader en de Zoon?

Antwoord:

1. De in het Woord van God gegeven voorbeelden

Het Nieuwe Testament laat ons heel veel voorbeelden zien van gebeden, lofprijzingen en dankzeggingen. Ze zijn allemaal gericht tot God de Vader of tot de Heer Jezus; in geen enkel geval zijn ze tot de Heilige Geest gericht. Deze eenvoudige constatering is op zichzelf al een afdoend antwoord op de gestelde vraag. Met welk recht zouden wij anders mogen handelen dan overeenkomstig de duidelijke voorbeelden die God ons voortdurend in Zijn Woord geeft?

2. Bidden door de Heilige Geest

Diverse Schriftgedeelten spreken ons over de Heilige Geest in verband met het loven, het prijzen, het danken of het bidden:

- 'Maar gij hebt ontvangen een geest van zoonschap, waardoor (in het Frans: (de) Geest van zoonschap, door Wie) wij roepen: Abba, Vader!' (Rom. 8:15);
- 'Want wij hebben ... door één Geest de toegang tot de Vader' (Ef.2:18);
- 'Wij die [God] dienen door de Geest van God' (Fil. 3:3);
- 'En bidt te allen tijde met alle gebed en smeking in de Geest' (Ef. 6:18);
- 'En bidt in de Heilige Geest' (Judas :20);
- 'Wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort, maar de Geest Zelf bidt met onuitsprekelijke verzuchtingen' (Rom. 8:26);
- 'Wordt vervuld met de Geest, en spreekt tot elkaar in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Heer in uw hart; dankt te allen tijde voor alle dingen de God en Vader in de Naam van onze Heer Jezus Christus' (Ef.5:18-20).

Deze gedeelten tonen de plaats van de Heilige Geest in de lofprijzing, de dankzegging en het gebed. Wij richten ons dus niet tót Hem, maar wij spreken dóór Hem tot God, of tot de Heer Jezus. Hij leidt ons in onze gebeden, opdat zij zijn naar de wil van God en tot Zijn eer en verheerlijking. Hij versterkt onze zielen en vervult ze tot de hele volheid van God (Ef. 3: 16-19), opdat zij zullen overstromen van lofprijzingen en dankzeggingen. Het is bovendien duidelijk dat we niet dóór de Geest tót de Geest kunnen bidden.

3. De aanwezigheid van de Heilige Geest in de gelovige

De betekenis van de aanwezigheid van de Heilige Geest in de gelovige is van onschatbare waarde. Deze tegenwoordigheid van de Heilige Geest in de gelovige is één van de bijzondere kenmerken van de tijd van de Gemeente. Nadat wij geloofd hebben, zijn wij verzegeld met de Heilige Geest van de belofte (Ef. 1:13). 'Weet gij niet dat uw lichaam de tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt?' (1 Kor. 6:19). Deze Goddelijke Persoon is bereid te komen wonen in schepselen zoals wij. Hij is de kracht van ons nieuwe leven; het is door de Heilige Geest dat onze wandel kan beantwoorden aan de gedachten van God (Rom. 8:4). Wanneer deze kracht niet wordt gehinderd door de werking van het vlees, openbaren wij de heerlijke vrucht van de Geest, zoals beschreven in Galaten 5:22.

Het is belangrijk om te zien hoe vaak de uitdrukking 'door de Geest' in de Brieven voorkomt. Wij hebben er al enkele voorbeelden van geciteerd met betrekking tot het gebed, de lofprijzing en de dankzegging, maar ons héle leven als Christenen kan en moet gekenmerkt zijn door de werkzaamheid van de Heilige Geest in ons.

Een Christen (in zijn normale toestand) is een mens die door de Geest van God wordt geleid (Rom. 8:14; Gal. 5:18). Hij leeft door de Geest, en moet wandelen door de Geest (Gal. 5:16 en 25). Het is door de Geest dat hij de werkingen van het lichaam kan doden (Rom. 8:13), waardoor hij op die wijze in zijn praktische leven kan verwerkelijken dat hij met Christus gestorven is.

4. De Geest en de geest (het nieuwe leven in de gelovige)

Wanneer het vlees in de dood wordt gehouden, is het praktisch onmogelijk de werking van de Heilige Geest in de gelovige te onderscheiden van de werking van de geest (het nieuwe leven) van de gelovige. In Zichzelf is de Persoon van de Heilige Geest uiteraard volkomen onderscheiden van de geest (d.w.z. het nieuwe leven) van de gelovige. Laten wij dus niet een Goddelijke Persoon en een mens die het nieuwe leven bezit met elkaar verwarren! Deze twee worden heel duidelijk onderscheiden in bijvoorbeeld het volgende gedeelte: 'De Geest Zelf getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn' (Rom. 8:16). Maar in hetzelfde gedeelte zijn de getuigenissen die door de Heilige Geest en door onze geest (het nieuwe leven in ons) worden gegeven om zo te zeggen met elkaar verenigd.

Laten we nu enkele Schriftgedeelten onderzoeken waar deze heerlijke en wonderlijke verbinding tussen de Heilige Geest en de geest (het nieuwe leven) van de gelovige duidelijk wordt gemaakt.

Romeinen 8:26-27 spreekt ons over het gebed: 'Wij weten niet wat wij bidden zullen, zoals het behoort'. Dat is de reden waarom 'de Geest onze zwakheid te hulp komt' en waarom 'de Geest Zelf bidt met onuitsprekelijke verzuchtingen'. Deze verzuchtingen van de Geest zijn echter tegelijkertijd de verzuchtingen van de gelovige die zijn ziel opheft tot God zonder zijn gebed duidelijk onder woorden te kunnen brengen. En 'Hij Die de harten doorzoekt', namelijk God, 'weet wat de bedoeling van de Geest is'. Maar die bedoeling van de Geest verschilt niet van de bedoeling of de gedachten van de gelovige; de gelovige wist alleen niet hoe hij die onder woorden moest brengen.

In **1 Korinthe 2:11-12** lezen wij : 'Zo kent ook niemand het innerlijk van God, dan de Geest van God'. En: 'Wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God geschonken zijn'. De Geest van God kent het innerlijk van God; en die Geest is in ons. Maar het is niet alleen de Geest van God in ons Die deze dingen kent. Ook wij kennen de dingen van God, omdat immers de Geest van God Die in ons woont ze kent! We zien dus dat het gedachtengoed van de gelovige en het gedachtengoed van de Heilige Geest Die in hem is ten nauwste met elkaar verbonden zijn. We kunnen dat niet van elkaar scheiden.

Laten we nu aandachtig Galaten 4:6 overdenken. 'En omdat gij zonen zijt, heeft God de Geest van Zijn Zoon in onze harten uitgezonden, Die roept: Abba, Vader!' Wie is het die 'Abba, Vader!' roept? Zonder enige twijfel de gelovige! Hij is het immers die God als Vader kent. Maar volgens dit vers zijn deze woorden de uitroep van de Geest van de Zoon van God

in de gelovige. We kunnen de uitroep van de gelovige dus niet onderscheiden van die van de Geest Die in hem is.

Dit alles lijkt wel te zijn samengevat in dat opmerkelijke vers: 'Maar wie de Heer aanhangt, is één geest [of: één Geest] met Hem' (**1 Kor. 6:17**). En de voetnoot in de Franse Darby-vertaling bij 1 Kor. 6:17 verwijst terug naar de voetnoot bij Romeinen 8:9, waar staat: '*De Geest Zelf en de toestand van de gelovige (zijn geestelijke gesteldheid) zijn vaak te sterk met elkaar verbonden ... om onderscheid te maken tussen Geest en geest, en hen los van elkaar te zien*'.

Alles wat wij zojuist hebben overdacht maakt duidelijk om welke reden wij niet tot de Heilige Geest Die in ons is kunnen spreken. Niet om tot Hem te bidden, en evenmin om Hem te loven, te prijzen of te danken. Wanneer wij dat doen, ontkennen wij feitelijk dat Hij in ons is, en dat Hij in ons werkt door onze gedachten te vormen; we ontkennen dan dat alleen door Hem alle geestelijke activiteiten en zielsuitingen van ons als Christenen zich kunnen ontwikkelen, in het bijzonder onze lofprijzingen, onze dankzeggingen en onze gebeden.

Geve de Heer dat wij steeds meer gekenmerkt worden door een hartentoestand waar de Heilige Geest vrij is om te werken! Dat is die toestand die het Woord van God kenmerkt door de woorden: 'vervuld zijn (of worden) met de Heilige Geest' (Hand. 4:8 en 31; Ef. 5:18) of 'vol zijn van de Heilige Geest' (Hand. 6:3; 7:55; 11:24).

'Om deze oorzaak buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heer Jezus Christus ... opdat Hij naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid u geve door Zijn Geest met kracht gesterkt te worden naar de innerlijke mens, zodat Christus door het geloof in uw harten woont ... opdat gij vervuld wordt tot de gehele volheid van God. Hem nu, Die overeenkomstig de kracht die in ons werkt, de macht heeft om zeer overvloedig te doen boven alles wat wij bidden of denken, Hem zij de heerlijkheid in de Gemeente in Christus Jezus, tot in alle geslachten van alle eeuwigheid!' Amen (Ef. 3:14-21).

J.A. Monard (ME/uh52,59)